Hugo <de Prato Florido>: Sermones dominicales super evangelia et epistolas per totum annum
[Straßburg: Georg <Husner>], [ca. 1478] Seite 537

In die penthec 8

donec ipam induat. imo om̄ia cedūt sibi in bonū. Ro. viij. Dilige̅
tib9 deū om̄ia coope. in bo. Et sic pȝ terciū. ¶ Quarto ad hospita
litate̅ et ad om̄ia opa misericordie nos hortat̃. q̄ nanqȝ spūssan
ctus ē dulcis hospes anime. ⁊ cū pegrinis hospitat̃ et pegrinat̃.
iō si volum9 tale̅ hospite̅ recipe. pegrinos ⁊ paupes hospitem9
Mat. xxv. Qd̄ vni ex mi. meis fe. m. fe. Hic exe̅plum he̅m9 in abra
am q̄ crede̅s recipe pegrinos recepit angelos dei. ⁊ in eis ɔgno
uit trinitate̅ ⁊ vnitate̅ di. q̄ tres vidit ⁊ vnū adorauit. gen̄. xviij.
Accepitqȝ ab eis filium ⁊ herede̅. Ide̅ pȝ in beato greg. q̄ recepit
xp̄m crede̅s se recipe paupem. Et nō solum demus pegrinos et
paupes hospitare. s; etiā alia opa misericordie face̅ s̄m qd̄ possu
mus. Et h̄ est qd̄ dic̄. Vnusquisqȝ sic accepit gr̄iā scȝ a spūs cō illā
refundat ad ꝓximūȝ ad honore̅ spiritussancti. Mat. x. Gratis ac
cepistis gr̄is date. Et sic facie̅do erimus boni dispe̅satores multi
formis gr̄ie dei. Gr̄a dei dr̄ multiformis q̄ in vno et eode̅ mul
tos effect9 fac̄ ⁊ in diu̅sis diu̅sos. j. Cor. xij. Diuisio̅es grār̄ sunt
vn9 aute̅ spirit9. Et nota q̄ dic̄ dispe̅satores. q̄ om̄ia bona q̄ he̅
m9 nō sunt nr̄a. s; nob̄ dispe̅sanda tradunt̃. j. Cor. iiij. Sic nos ex
istimet hō vt mi. christi ⁊ dispe̅. mi. di. Basilius. Si fateris ea tibi
diuinitus ꝓuenisse an iniustus ē deus res inequalit̃ distribue̅s.
Cur em̄ tu abundas ⁊ ille medicat. nisi vt tu bone dispe̅satōis
p̄mia ɔseq̄ris. ille vō patie̅tie brauijs decoret̃. Est g̃ panis fameli
ci que̅ tu tenes. ⁊ vestime̅tū nudi qd̄ in sude marcescit. et arge̅tū
paupum qd̄ possides. q̄ circa tot iniurias incurris q̄t subuenire
nolu̅is. Lu. xvj. Red. ra. vil. tu. Et sic pȝ q̄rtū. ¶ Quinto nos hor
tat̃ vt oīa ad laude̅ dei faciamus. q̄ vt dictū ē p̄ncipale opans in
omni ope nostro bono de̅t esse spūssanct9. iō tanq̄ȝ p̄ncipali age̅
ti omnia opa nostra demus ei attribuere et bn̄ cogitare et bn̄ lo
qui et bn̄ opari. ij. Cor. iij. Nō em̄ possumus cogitare aliq̄d a no
bis q̄si ex nob̄ s; sufficie̅cia nostra ex deo ē. j. Cor. xiiij. Spūs aūt
loquit̃ misteria. Et h̄ est qd̄ dicit. Si q̄s loq̄tur q̄si ser. dei. Sermo
dei ē qui ad laude̅ eius ꝓfert̃. Et si q̄s ministrat aliq̄d ꝓximo re
putet se h̄ facere ex v̄tute ⁊ gr̄ia quā ei de9 administrat et nō ex
se. j. Cor. iiij. Quid habes qd̄ nō accepisti. si autem accepisti quid
gloriaris quasi nō acceperis. Et sic pȝ quintū.

In die sancto pe̅nte. de epistola sermo. lxij.

Dum ɔplerent̃ dies pe̅tecostes erāt om̄es discipuli pi
ter in eode̅ loco. Act. ij. Hodie sancta mat̃ ecc̄ia vnū
de trib9 p̄ncipalib9 festis recolit reuerenter et deuote

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-479/0536
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG